

Beschikking

Datum	12 juli 2016
Nummer	RWS2016/28554
Onderwerp	Vergunning Waterwet; PPG Industries Chemicals BV Delfzijl

Inhoudsopgave

1. AANHEF	2
2. BESLUIT	3
3. VOORSCHRIFTEN	4
4. AANVRAAG	7
5. TOETSING AANVRAAG AAN DE WATERBEHEERDOELSTELLINGEN.....	13
6. PROCEDURE	30
7. CONCLUSIE	31
8. ONDERTEKENING	31
9. MEDEDELINGEN	32
BIJLAGE 1, BEGRIJSBEPALINGEN.....	34
BIJLAGE 2, ANALYSEVOORSCHRIFTEN	36
BIJLAGE 3, FORMULE WARMTELAST.....	37
BIJLAGE 4, SITUATIETEKENING	38

1. Aanhef

De minister van Infrastructuur en Milieu heeft op 30 oktober 2016 een aanvraag ontvangen van PPG Industries Chemicals BV (verder te noemen PPG) om een vergunning als bedoeld in hoofdstuk 6 van de Waterwet (Wtw) voor het verrichten van handelingen in een watersysteem.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

De aanvraag betreft:

- 1.1 het brengen van stoffen, afkomstig van PPG, gelegen aan Valgenweg 3 te Farmsum, in het Zeehavenkanaal, en;
- 1.2 het brengen van water in het Zeehavenkanaal.

De aanvraag is geregistreerd onder nummer RWSV2015-00006143.

2. Besluit

Gelet op de bepalingen van de Waterwet, het Waterbesluit, de Waterregeling, de Algemene wet bestuursrecht en de hieronder vermelde overwegingen besluit de minister van Infrastructuur en Milieu als volgt:

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

- I. De gevraagde vergunning als bedoeld in artikel 6.2, lid 1, en artikel 6.5, onder a, van de Waterwet aan PPG Industries Chemicals BV te Farmsum te verlenen voor:
 - 1.1 het brengen van stoffen, afkomstig van PPG Industries Chemicals BV gelegen aan Valgenweg 3 te Farmsum in het Zeehavenkanaal, en;
 - 1.2 het brengen van water in het Zeehavenkanaal.
- II. De watervergunning van PPG, bij besluit van 13 december 2005, met kenmerk DNN 2005/5844, inclusief alle wijzigingen, in te trekken.
- III. het verzoek om geheimhouding van de vertrouwelijke documenten te honoreren.
- IV. Aan de vergunning de in hoofdstuk 3 van deze beschikking opgenomen voorschriften te verbinden met het oog op de in artikel 2.1 van de Waterwet genoemde doelstellingen.

Voor een toelichting op de in deze vergunning vermelde begrippen wordt verwezen naar bijlage 1 van deze vergunning.

3. Voorschriften

Voorschrift 1 Soorten afvalwaterstromen

1. Het brengen van stoffen in het Zeehavenkanaal mag uitsluitend bestaan uit de hieronder genoemde afvalwaterstromen.
 - a) Effluent van de fysisch-chemische waterzuivering, waarin de volgende afvalwaterstromen behandeld zijn:
 - Filtraat en waswater van filters;
 - Was- en spoelwater van apparatuur, tanks en vloeren;
 - Sealwater van pompen;
 - Regeneraat en spoelwater van de ionenwisselaars;
 - Ketelwaterspui;
 - Laboratoriumafvalwater;
 - Mogelijk verontreinigd hemelwater, afkomstig van het deel van het terrein waar productieactiviteiten en/of op- en overslag plaatsvinden.
 - b) Regeneraat en spoelwater van de ionenwisselaars.
2. De locatie en nummering van het lozingspunt en bemonsteringspunt is aangegeven op de tekening opgenomen als bijlage 4 behorende bij deze vergunning.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Voorschrift 2 Lozingseisen

1. Het afvalwater mag uitsluitend worden geloosd indien daarin de waarden van de in Tabel 1 vermelde parameters gemeten op het 'bemonsteringspunt afvalwater' (nr. 17B) niet overschreden worden.
2. De analyses van de in lid 1 genoemde parameters moeten worden uitgevoerd conform de voorschriften in bijlage 2 van deze vergunning.

Tabel 1

parameter	waarde	Eenheid
onopgeloste bestanddelen*	100***	mg/l
pH	5<pH<9	-
maandgemiddelde warmtevracht**	3	MW _{th}

* De hoeveelheid onopgeloste bestanddelen wordt bepaald als voortschrijdend rekenkundig gemiddelde van 10 steekmonsters.

** De warmtevracht als maandgemiddelde dient te worden berekend volgens de formule, die is opgenomen in bijlage 3, behorende bij deze vergunning.

*** Deze lozingseis is een empirisch lozingseis.

Voorschrift 3 Controlevoorzieningen

1. Het afvalwater zoals genoemd in voorschrift 1 onder a) moet te allen tijde kunnen worden onderworpen aan continue debietmeting (met registratie en integratie) en representatieve bemonstering. Daartoe moet het afvalwater via een doelmatig functionerende voorziening voor continue debietmeting en steekbemonstering worden geleid.

2. De debiet- en bemonsteringsvoorzieningen moeten:
 - a) in een goede staat verkeren;
 - b) overeenkomstig de voorschriften van de leverancier geïnstalleerd en onderhouden worden;
 - c) regelmatig worden schoongemaakt, en
 - d) altijd veilig toegankelijk zijn.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Voorschrift 4 Verplichten tot meten, bemonsteren, analyseren en rapporteren

1. Na afloop van ieder kalenderjaar dient jaarlijks vóór 1 april, opgave te zijn gedaan aan de waterbeheerder, van de volgende op het voorgaande jaar betrekking hebbende gegevens van het afvalwater, zoals genoemd in voorschrift 1, onder a):
 - a) de geloosde hoeveelheid afvalwater in m³/dag;
 - b) de concentratie onopgeloste bestanddelen en sulfaat in mg/l;
 - c) de zuurgraad (pH);
 - d) de gemiddelde maandelijkse warmtelast in MW_{th};
 - e) de hoeveelheid hulpstoffen, die aan het te lozen afvalwater zijn toegevoegd, in kg/jaar.
2. De vergunninghouder dient de in lid 1 onder a) tot en met d) genoemde gegevens minimaal met de in Tabel 2 genoemde frequentie te bepalen:

Tabel 2

parameter	meet- en bemonsteringsfrequentie
debiet	dagelijks/continu
sulfaat	maandelijks steekmonster
onopgeloste bestanddelen	dagelijks steekmonster
pH	dagelijks
warmtelast	maandelijks

3. De analyses van de in lid 2 genoemde parameters moeten worden uitgevoerd conform de voorschriften in bijlage 2 van deze vergunning.

Voorschrift 5 Ongewone voorvallen binnen het bedrijf

- 1 Indien als gevolg van een ongewoon voorval nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan, moet de vergunninghouder onmiddellijk maatregelen treffen, teneinde een nadelige beïnvloeding van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam zoveel mogelijk te voorkomen, of te beperken en/of ongedaan te maken.
- 2 Van een dergelijk ongewoon voorval moet de vergunninghouder zo spoedig mogelijk de waterbeheerder in kennis stellen.
- 3 De vergunninghouder verstrekt de gegevens, zodra zij bekend zijn, met betrekking tot:
 - a) de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
 - b) de ten gevolge van het voorval vrijgekomen stoffen, alsmede hun eigenschappen;
 - c) andere gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen voor het oppervlaktewater van het voorval te kunnen beoordelen;
 - d) de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.
- 4 Zo spoedig mogelijk na een dergelijk ongewoon voorval moet de vergunninghouder schriftelijk aan de waterbeheerder gegevens verstrekken over de maatregelen die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Voorschrift 6 Goedkeuring ontwerp lozing regeneraat en spoelwater ionenwisselaars

1. Uiterlijk drie maanden voor de start van de lozing van het regeneraat en spoelwater van de ionenwisselaars, zoals genoemd in voorschrift 1, onder b) moet de vergunninghouder het ontwerp van de bypass van deze afvalwaterstroom aan de fysisch-chemische waterzuivering, om rechtstreeks te lozen op oppervlaktewater, indienen bij de waterbeheerder.
2. Het in het eerste lid bedoelde ontwerp behoeft de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder alvorens te mogen lozen. Het besluit omtrent goedkeuring staat open voor bezwaar en beroep.

Voorschrift 7 Contactpersoon

1. De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezien op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolene, waarmee door of namens de waterbeheerder in spoedgevallen overleg kan worden gevoerd.
2. Wijzigingen van de in het eerste lid bedoelde aangewezen personen met de bijbehorende contactgegevens (naam, adres telefoonnummer en e-mailadres) moeten binnen 14 dagen schriftelijk aan de waterbeheerder worden gemeld.

4. Aanvraag

4.1 Bedrijfsituatie

PPG maakt onderdeel uit van PPG Industries Inc. en is in Delfzijl in 1993 gestart als producent van amorfe silica. Silica is een wit poeder dat dient als milieuvriendelijke grondstof voor verschillende industrieën, waaronder de autobandenindustrie, de producenten van micro poreuze membranen, de verf- en veevoederindustrie en voor Teslin papier.

De grondstof voor het produceren van silica is waterglas. Vanuit de opslag wordt het waterglas met behulp van een shovel naar de oplosinstallatie gebracht. Het oplossen van het waterglas gebeurt met stoom, waarna het gefiltreerd en gekoeld wordt. Het waterglas reageert nu met zwavelzuur tot het silica, dat neerslaat. De nevenproducten die daarbij ontstaan zijn water en natriumsulfaat. Uit de ontstane slurry wordt het sulfaat gewassen met behulp van waswater.

Het filtraat wordt afgevoerd naar de fysisch chemische waterzuivering. De filterkoek wordt in sproeidrogers gedroogd, waarbij het aanwezige water verdampt. De ontstane vaste stof (silica) is poedervorming en wordt met perslucht getransporteerd. Afhankelijk van de afnemers kan het poeder nu in een pers tot granulaat gevormd worden, of gemalen worden. Opslag van het eindproduct vindt plaats in silo's.

Naast de productielijnen voor het amorfe silica wordt er in aparte productielijnen de nieuwe generatie silica Agilon geproduceerd. Dit product wordt gemaakt door tijdens het precipitatieproces een tweetal stoffen toe te voegen voor een oppervlaktebehandeling van de silica. Agilon is een silica waarbij door de toegevoegde stoffen andere oppervlakte-eigenschappen ontstaan.

Milieuzorg

De aanvrager heeft voor het gehele bedrijf een milieuzorgsysteem dat voldoet aan de norm ISO 14001. Dit houdt in dat het bedrijf zodanige (organisatorische) maatregelen heeft geïmplementeerd dat het minimaal in staat is om te voldoen aan de wet- en regelgeving en bovendien invulling geeft aan het continu verbeteren van de milieuprestaties. De doelstellingen van het bedrijf op het gebied van milieu zijn opgenomen in een milieubeleidsverklaring. PPG rapporteert jaarlijks haar milieuprestatie middels een milieujaarverslag. Tot slot geeft PPG als lid van de VNCI, maar ook op initiatief / aangeven van het moederbedrijf. PPG Industries Corporate, in haar bedrijfsvoering invulling aan Product Steward Ship en het Responsible Care-programma.

4.2 Aanvraag

PPG Industries Chemicals BV heeft bij besluit van 13 december 2005 kenmerk DNN 2005 /5844 een vergunning gekregen voor het brengen van stoffen in het Eems-Dollardestuarium.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Aanleiding tot het indienen van de aanvraag is de toenemende vraag naar Silica. Met de huidige vergunning kan 50.000 ton Silica (inclusief Agilon) geproduceerd worden. De marktontwikkelingen zijn dusdanig dat PPG in de komende jaren kan en wenst te groeien naar een totale productie capaciteit van 60.000 ton Silica op jaarbasis.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Met de voorliggende vergunningaanvraag wordt een productiehoeveelheid van 60.000 ton Silica inclusief 15.000 ton Agilon per jaar aangevraagd.

4.3 Beschrijving afvalwaterstromen

De aanvraag heeft betrekking op het in een oppervlaktewaterlichaam brengen van de volgende afvalwaterstromen/stoffen tijdens het productieproces van amorfe sillica, bestaande uit;

- Filtraat en waswater van filters;
- Was- en spoelwater van apparatuur, tanks en vloeren;
- Sealwater van pompen;
- Ketelwaterspui;
- Regeneraat en spoelwater van de ionenwisselaars;
- Laboratoriumafvalwater;
- Mogelijk door de bedrijfsactiviteiten of anderszins verontreinigd hemelwater.

Filtraat en waswater filters

Het filtraat en waswater van de filters komt vrij ten gevolge van het productieproces (productiestap filtreren). Deze afvalwaterstroom bevat hoofdzakelijk natriumsulfaat en onopgeloste bestanddelen (silica) en wordt afgevoerd naar afvalwatertank 601. Vanuit deze tank vindt transport naar de eigen afvalwaterzuivering plaats.

Was- en spoelwater van apparatuur, tanks en vloeren

Regelmatig worden vloeren, apparatuur en tanks gereinigd met water om het ingelopen vuil zoals bijv. zand te verwijderen. Dit afvalwater afgevoerd naar de eigen waterzuivering.

Sealwater van de pompen

Het sealwater van de pompen komt vrij bij diverse pompen. Dit zijn kleine individuele stromen die op verschillende plaatsen in het rioleringsstelsel van PPG worden geloosd en daarna afgevoerd naar de waterzuivering. Dit is schoon water. Separaat inzamelen en lozen is echter niet mogelijk.

Ketelwaterspui

Het bedrijf gebruikt stoom in diverse productieprocessen. Het grootste deel van de stoom wordt duurzaam extern ingekocht, de eigen stoomketels / boilers staan zo minimaal mogelijk bij. Door extern de stoom in te kopen wordt het verbruik van ketelchemicaliën geminimaliseerd.

Om corrosie en systeemvervuiling te voorkomen wordt het ketelwater van de eigen stoominstallatie met chemicaliën behandeld. Om indikking van zouten in het systeem te voorkomen, wordt een deel van het ketelwater gespuid. Het debiet van het ketelspuiwater wordt via het bedrijfsriool op de eigen zuivering geloosd.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Regeneraat en spoelwater van de ionenwisselaars

Voor proces wordt gebruik gemaakt van onthard water. Het water wordt onthard in ionenwisselaars. De ionenwisselaars worden periodiek geregenereerd met zout. Het regeneraat (75 m³/etmaal) wordt afgevoerd via naar de eigen waterzuivering. Het water bevat zout (NaCl, calcium en magnesium) en is pH neutraal, de temperatuur is < 30 °C. Het water bevat geen zwevende stof.

PPG heeft in de aanvraag aangegeven dit water rechtstreeks en samen met het effluent van de eigen zuivering te willen afvoeren naar het Zeehavenkanaal. In de huidige situatie vindt de lozing via de eigen afvalwaterzuivering plaats.

Laboratoriumwater

In het hoofdgebouw is een laboratorium aanwezig ten behoeve van de kwaliteitscontrole. Het is voornamelijk een fysisch lab. Er worden metingen / analyses / bewerkingen (zeven, malen) uitgevoerd ten behoeve van de bepaling van het droge stof gehalte, oppervlakte-bepalingen van de silica, bepaling van de olie-absorptie van silica, etc. De vrijkomende afvalstoffen worden opgevangen en afgevoerd naar een erkende verwerker. Dit is voornamelijk silica afval met olie t.b.v. de analyse voor de olie absorptie. Labchemicaliën worden incidenteel afgevoerd als ze niet meer gebruikt worden. Het afvalwater vanuit het laboratorium (m.n. het fysisch lab) bestaat alleen uit afvalwater van huishoudelijke aard. Deze afvalwaterstroom wordt daarom afgevoerd naar de zuivering van North Water.

Op het Field lab (lab van de productie) wordt gewerkt met zwavelzuur en zoutzuur (geringe hoeveelheid) voor de titraties. De afvalwaterstroom vanuit het Field lab is vergelijkbaar met die van het productieproces. Deze wordt daarom ook afgevoerd naar de eigen afvalwaterzuivering.

Mogelijk verontreinigd hemelwater

Op diverse plaatsen op het terrein kunnen zich resten of sporen van de grondstoffen of eindproduct bevinden. Van deze verschillende verharde oppervlakken stroomt het hemelwater via het rioleringsstelsel af naar de eigen waterzuivering.

4.4 Preventieve en procesgeïntegreerde maatregelen

Algemeen

Alle processen zijn volcontinu, d.w.z. 24 uur per dag, 365 dagen per jaar in bedrijf, behoudens onderbrekingen voor onderhoud en dergelijke. De procesregeling en -besturing van de geautomatiseerde productieprocessen vindt plaats vanuit een centrale meet -en regelkamer.

Beheersing afvalwaterlozing

Om de emissie en de belasting van het oppervlaktewater ten gevolge van deze emissie te beperken wordt het afvalwater, voorafgaand aan de lozing, gezuiverd. Dit is een fysisch chemische waterzuivering, waarbij gebruik gemaakt wordt van een coagulant en een polymeer. Ten gevolge van de hulpstoffen vlokken de verontreinigingen uit en bezinken in de lamellenseparator. De overloop, het gezuiverde afvalwater, wordt afgevoerd naar de tussenopslagtank, van waaruit een gecontroleerde lozing zal plaatsvinden op het Zeehavenkanaal.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Voorafgaand aan de lozing vindt continue meting op helderheid en pH plaats. Indien voor deze componenten niet wordt voldaan aan de lozingseisen wordt automatisch de lozing gestopt en wordt overgegaan op recirculeren, totdat aan de lozingseisen kan worden voldaan.

De installatie wordt goed onderhouden en elke nacht wordt de werking visueel gecontroleerd en wordt de installatie periodiek indien nodig gereinigd. Bij afwijkingen wordt voor de Technische Dienst een werkorder aangemaakt om de onvolkomenheden op te lossen.

In het kader van de continue verbetering is PPG voortdurend in overleg met de leverancier van afvalwaterbehandeling chemicaliën voor het reduceren van het chemicaliënverbruik met daarbij een zo laag mogelijke emissie van zwevende stof.

De ontwerpcapaciteit van de zuivering is 160 m³ per uur.

4.5 Beschrijving lozing

Na behandeling in de waterzuivering wordt het afvalwater (gemiddeld 112 m³ per uur) geloosd op het zeehavenkanaal. Jaarlijks zal de hoeveelheid te lozen afvalwater ruim 1 miljoen m³ bedragen, bij de maximale productiecapaciteit van 60.000 ton per jaar.

De vervuiling in dit afvalwater bestaat voornamelijk uit onopgeloste bestanddelen (circa 33,5 ton per jaar silica), zouten (circa 30 ton per jaar natriumsulfaat) en warmte (op basis van de maximale productiecapaciteit en bedraagt maximaal 4 MW).

De waarden en concentraties van afzonderlijke parameters zullen op het volgende niveau liggen:

- Onopgeloste bestanddelen: 100 mg/l
- Natriumsulfaat: 30 g/l
- pH: 5 < pH < 9
- Temperatuur: maximaal 50 °C gemiddeld 25 °C
- Debiet: gemiddeld 2.700 m³ per dag
- Zware metalen zoals As, Pb, Cu, Cr: < 45 µg/l
- Kjeldahl stikstof 1 mg/l
- CZV 15 mg/l

4.6 Handelingen waarvoor vergunning wordt aangevraagd

De watervergunning wordt aangevraagd voor:

- a. het brengen van stoffen, op oppervlaktewater. Dit is gebaseerd op artikel 6.2, lid 1, van de Waterwet;
- b. het brengen van water in een oppervlaktewaterlichaam. Hierop is artikel 6.5, onder a, van de Waterwet van toepassing.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

4.7 Beschrijving van het oppervlaktewaterlichaam waarin de handelingen plaatsvinden

De lozing vindt plaats in het Zeehavenkanaal dat in open verbinding staat met het waterlichaam Eems-Dollard als onderdeel van het oppervlaktewaterlichaam Waddenzee.

De Eems-Dollard is een 289 km² groot kustwater met kwelders, zeekeringen, sluizen en dijken. Het water in de Eems-Dollard bestaat uit een mengeling van zout water (Noordzee en Waddenzee) met zoet water, voornamelijk afkomstig uit het Duitse achterland via de Eems. Daarnaast wordt er vanuit Nederland ook zoetwater uit het achterland aangevoerd voornamelijk bij Nieuwe Statenzijl, Termunterzijl, en Delfzijl. Een dergelijk gebied heet een estuarium.

In de natuurlijke situatie zijn estuaria met matig getijdenverschil de plaatsen waar de getijdenwerking van de zee en de afvoerdynamiek van de rivier bij elkaar komen. Door het sterk wisselende waterpeil ontstaat een dynamische en geleidelijke nat-droogovergang met wadplaten en kwelders op het grensgebied. Hierdoor ontstaat een geleidelijke gradiënt in het zoutgehalte van het water en in de structuur van het sediment. De geleidelijke nat-droog-, zoet-zout- en sedimentovergangen vormen samen de zoet-zoutovergangszone die kenmerkend is voor natuurlijke estuaria. De natuurlijke overgangen in het overgangswater Eems-Dollard zijn in de loop der tijden vervangen door harde grenzen in de vorm van dijken en sluizen.

Kwelders, keringen, sluizen en dijken bieden bescherming tegen hoog water en hebben een gebruiksfunctie m.b.t. o.a. scheepvaart en waterbeheersing. Zij hebben ook een substantiële invloed op het ecologisch functioneren van het Eems-Dollardestuarium en maken dat het waterlichaam Eems-Dollard in termen van de Kaderrichtlijn Water wordt aangemerkt als 'sterk veranderd¹ overgangswater, een estuarium met matig getijdenverschil'.

Kaderrichtlijn Water

De activiteit vindt plaats in het KRW-waterlichaam 'overgangswater Eems-Dollard' en heeft het unieke nummer NL81_2. Het is een sterk veranderd overgangswater, een estuarium met matig getijdenverschil met type aanduiding NL: O2, D: T1 en internationaal: NEA 11.

¹ Als gevolg van menselijke activiteiten zo wezenlijk veranderd van aard dat deze niet door herstelmaatregelen ongedaan gemaakt kan worden.

Het Goed Ecologisch Potentieel² voor het waterlichaam Eems-Dollard wordt als 'matig' beoordeeld. Dit is gebaseerd op de beoordelingen van de verschillende maatlatten fytoplankton, macrofyten, macrofauna en vis alsook de overige en stroomgebiedsrelevante stoffen en de fysisch-chemische parameters.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Het waterlichaam Eems-Dollard wordt als 'niet goed' beoordeeld wat betreft de chemische toestand.

Voor de toetsing van de chemische parameters in het waterlichaam overgangswater Eems-Dollard is vanuit Nederland gebruik gemaakt van het meetpunt Bocht van Watum.

Toelichting:

Bij de toetsing van de aanvraag moet gekeken worden naar de effecten van de vergunde activiteit op het/de relevante KRW-waterlicha(a)m(en). KRW-waterlichamen zijn niet hetzelfde als oppervlaktewaterlichamen in de Waterwet. KRW-waterlichamen zijn kleinere eenheden (de Waddenzee is bijvoorbeeld één oppervlaktewaterlichaam in de zin van de Waterwet, maar bestaat uit meerdere KRW-waterlichamen). Bovendien zijn de KRW-waterlichamen anders begrensd. Er zijn stukken RWS-areaal die wel behoren tot een oppervlaktewaterlichaam in de zin van de Waterwet, maar niet onderdeel zijn van een KRW-waterlichaam.

Voorbeelden hiervan zijn het grootste deel van de Noordzee (buiten de 1 mijlszone langs de kust) en de drogere oeverzones langs de kanalen. Bij kanalen worden de beschermingszones voor de damwanden bij het oppervlaktewaterlichaam in de zin van de Waterwet getrokken, terwijl deze over het algemeen niet bij het KRW-waterlichaam horen. De begrenzing van zowel oppervlaktewaterlichamen in de zin van de Waterwet als KRW-waterlichamen in beheer bij het Rijk is te vinden in de BeheerKaart Nat. NB neem de voormelde korte beschrijving van het relevante KRW-waterlichaam op als de vergunde activiteit in/nabij het KRW-waterlichaam plaatsvindt of effecten op het KRW-waterlichaam kan hebben.

In veruit de meeste gevallen zal hier sprake van zijn. Dit betekent bijvoorbeeld dat ook in de situatie waarin gebouwd wordt in de drogere oeverzone van een kanaal dat een KRW-waterlichaam is deze beschrijving wordt opgenomen.

Natuurbeschermingswet 1998

Het Eems-Dollardestuarium, behoudens de havens, is op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 aangewezen als gebied dat bijzondere bescherming nodig heeft om het oppervlaktewater of grondwater te beschermen, of die bijzondere bescherming nodig heeft voor het behoud van habitats en rechtstreeks van water afhankelijke soorten. Dit geldt zowel voor de vogelrichtlijn als voor de habitatrichtlijn.

De lozing vindt plaats in een haven, namelijk in het Zeehavenkanaal, dat in directe verbinding staat met het Eems-Dollardestuarium. Deze haven is geen onderdeel

² Maat voor ecologische toestand van sterk veranderde en kunstmatige wateren.

van het Eems-Dollardestuarium, daarom valt de aangevraagde lozing buiten bovengenoemde aanwijzingen op grond van de Natuurbeschermingswet 1998. Er is daarom geen aanvullende toets vereist.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Externe werking natuurwaarden

De lozing vindt plaats in het Zeehavenkanaal. Hierdoor kan er, als gevolg van externe werking, sprake zijn van mogelijke invloed op de natuurwaarden van dit sinds 1991 als Vogelrichtlijn aangewezen gebied. De beoordeling hiervan dient te worden uitgevoerd in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998.

Als gevolg van externe werking, kan er eveneens sprake zijn van mogelijke invloed op de natuurwaarden van andere dan de bovengenoemde natuurgebieden. De beoordeling hiervan dient tevens te worden uitgevoerd in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998.

5 Toetsing aanvraag aan de waterbeheerdoelstellingen

De Waterwet omschrijft in artikel 6.21 in samenhang met 2.1 het toetsingskader voor de beslissing op de aanvraag. In artikel 2.1 Wtw zijn de algemene doelstellingen aangegeven die richtinggevend zijn bij de uitvoering van het waterbeheer:

- a) voorkoming en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste;
- b) in samenhang met de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen en
- c) de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Deze doelstellingen vormen in onderlinge samenhang het toetsingskader bij vergunningverlening. Een vergunning wordt geweigerd indien de doelstellingen van het waterbeheer zich tegen vergunningverlening verzetten en het niet mogelijk is om de belangen van het waterbeheer door het verbinden van voorschriften of beperkingen voldoende te beschermen.

De doelstellingen zijn geconcretiseerd via normen en beleid ten aanzien van veiligheid, waterkwantiteit, waterkwaliteit en maatschappelijke functievervulling door watersystemen. De uitwerking hiervan vindt plaats in de Waterwet, in aanvullende regelgeving, in water- en beheerplannen op grond van hoofdstuk 4 van de Waterwet en in beleidsregels. De vastgestelde normen en het beleid zijn richtinggevend bij de toetsing of een aangevraagde handeling verenigbaar is met de doelstellingen voor het waterbeheer. Hieronder volgt een beschrijving van het beleid waarmee bij het beoordelen van de vergunningaanvraag rekening is gehouden.

Aan de hand van het in dit hoofdstuk beschreven toetsingskader volgt in de paragrafen 5.1 en 5.2 de toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

5.1 Beoordeling voor wat betreft het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam

5.1.1 Overwegingen t.a.v. de voorkoming en beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste (veiligheid en waterkwantiteit)

De te verlenen vergunning conflicteert niet met deze belangen.

5.1.2 Overwegingen t.a.v. de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen (waterkwaliteit)

5.1.2.1 Regelgeving en beleid

Landelijk beleid ten aanzien van emissies

Het Nationaal Waterplan houdt vast aan de leidende beginselen van het preventief beleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging door het toepassen van beste beschikbare technieken (BBT) en waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit. Voor het kwaliteitsbeheer in Rijkswateren heeft daarnaast de Kaderrichtlijn Water (KRW) een grote sturende betekenis.

De KRW vereist dat alle Europese lidstaten streven naar een goede kwaliteit van alle waterlichamen waarop de richtlijn van toepassing is. Deze algemene doelstelling heeft een nadere uitwerking gekregen in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

Het eerste beginsel van het preventief beleid 'vermindering van de verontreiniging' houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stofspecifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieuafweging en meer aandacht voor prioritering. Invulling van het voorzorgsprincipe is ook dat een bedrijf/lozer ten minste 'de beste beschikbare technieken' toepast, zoals vastgelegd in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). In artikel 1.1 van de Wabo is de volgende definitie voor de 'beste beschikbare technieken' gegeven:

'de voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die - kosten en baten in aanmerking

genomen – economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld’.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

De Ministeriele regeling omgevingsrecht (MOR) bevat de aanwijzing van de Nederlandse informatiedocumenten over beste beschikbare technieken (BBT-documenten). Deze zijn weergegeven in de bijlage bij de MOR.

De in de bijlage aangewezen BBT-documenten kunnen worden aangemerkt als een adequate invulling van de actuele beste beschikbare technieken die door het bevoegd gezag dienen te worden toegepast bij de vergunningverlening.

De gebruikte technieken zijn getoetst aan de uitgangspunten van de beste beschikbare technieken.

Conclusie

Door het verlenen van deze vergunning wordt bereikt dat ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast.

Gewenste waterkwaliteit

Het tweede beginsel ‘met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen nemen’ houdt in dat als gevolg van de te vergunnen lozing geen significante verslechtering van de waterkwaliteit plaats mag vinden ten opzichte van de bestaande situatie en dat het bereiken van de KRW-doelstellingen niet in gevaar mag worden gebracht. Het is daarom vooral van toepassing op nieuwe lozingen of uitbreidingen van bestaande lozingen.

Dit tweede beginsel is uitgewerkt in een emissie-immissiebenadering in het Handboek Immissietoets, waarvoor de uitgangspunten zijn vastgesteld door het Nationaal Water Overleg en waarin een nationale uitwerking is gegeven van EU-richtsnoeren op grond van artikel 4, lid 4 van de Richtlijn prioritair stoffen. Het Handboek Immissietoets is aangewezen als BBT-document in de bijlage bij de MOR.

De immissietoets richt zich op de beoordeling van de gevolgen van een specifieke restlozing op de waterkwaliteit (na toepassing van BBT). De immissietoets draagt bij aan het verkrijgen van inzicht in het aandeel van een individuele lozing in de totale concentratie van een stof in de mengzone, het betreffende waterlichaam en benedenstrooms.

In de Waterwet is de verhouding tussen watervergunningen en de waterplannen nader uitgewerkt. De Waterwet stelt dat met de plannen rekening moet worden

gehouden bij de vergunningverlening. (art. 6.1a Waterbesluit). Verder verwijst de Waterwet voor het kader van de vergunningverlening ook naar het stelsel van milieukwaliteitseisen voor waterkwaliteit (art. 6.21 in combinatie met art. 2.1 en 2.10 van de Waterwet en art. 4 van de KRW). Bij vergunningverlening wordt daarom getoetst aan dezelfde getalswaarden voor de waterkwaliteit die in het kader van het effectgerichte spoor in de vorm van de milieukwaliteitseisen de waterplannen aansturen. De toetsing wordt uitgevoerd op de manier die in het Handboek Immissietoets is aangegeven.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

De Kaderrichtlijn Water vraagt om te toetsen aan het beginsel van geen achteruitgang.

Voor nieuwe lozingen en uitbreidingen van bestaande lozingen wordt gekeken of de waterbeheerder met het toestaan van de lozing hier aan kan voldoen. Een toetsing aan de ruimte die er is om geen achteruitgang te veroorzaken maakt daarom onderdeel uit van de immissietoets.

Indien toepassing van BBT en eventuele verdergaande maatregelen niet leiden tot het voldoen aan de criteria uit de Immissietoets, volgt een analyse van de voorziene maatregelen in combinatie met de verwachte trends in ontwikkeling van de milieukwaliteit voor dat waterlichaam en benedenstrooms gelegen waterlichamen. Op basis daarvan kan eventueel een tijdelijke verslechtering van de situatie worden toegestaan.

Getoetst moet worden of de verlening van de vergunning verenigbaar is met de doelstellingen in artikel 2.1 of de belangen, bedoeld in artikel 6.11 van de Waterwet. Indien dit niet het geval is wordt een vergunning geweigerd of worden onder voorwaarden aanvullende eisen gesteld.

Activiteitenbesluit milieubeheer

Op 1 januari 2008 is het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer in werking getreden, ook wel het 'Activiteitenbesluit' genoemd. In het Activiteitenbesluit zijn voor verschillende activiteiten, die binnen inrichtingen plaats kunnen vinden, algemene voorschriften opgenomen.

Met het Activiteitenbesluit is thans de vergunningplicht op grond van artikel 2.1 lid 1 onder e van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en artikel 6.2 van de Waterwet voor een groot aantal inrichtingen opgeheven.

Het Activiteitenbesluit onderscheidt drie type inrichtingen, type A, B en C.

Inrichtingen ingedeeld in type A en B vallen geheel onder de algemene regels uit het Activiteitenbesluit en hebben geen vergunning nodig op grond van de Wabo. Voor inrichtingen type C blijft in beginsel een omgevingsvergunning (en eventueel een watervergunning) nodig.

De activiteiten die zijn geregeld in hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit zijn echter ook van toepassing op inrichtingen type C en worden dus niet in die vergunning geregeld.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Beleid gevaarlijke stoffen

De Richtlijn prioritaire stoffen (richtlijn 2008/105/EG) (voorheen de richtlijn 2006/11/EG) heeft betrekking op de verontreiniging door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het oppervlaktewater en aquatisch milieu van de Europese Unie geloosd worden. De stoffenlijsten van richtlijn 2006/11/EG zijn vervangen door de aparte stoffenbijlage bij de Richtlijn prioritaire stoffen. In deze bijlage worden 33 stoffen aangemerkt als prioritair dan wel prioritair gevaarlijk. De richtlijnen beogen een einde te maken, dan wel beperkingen op te leggen, aan de waterverontreiniging door deze gevaarlijke stoffen.

Specifiek voor de prioritaire en prioritair gevaarlijke stoffen geldt vanuit de Richtlijn prioritaire stoffen een vereiste van geleidelijk verminderen van emissies van prioritair stoffen en een stopzetting of geleidelijk beëindigen van emissies van prioritair gevaarlijke stoffen. Op dit moment is er echter nog geen reductiebeleid vastgesteld. Nieuwe lozingen waarbij prioritair of prioritair gevaarlijke stoffen worden geloosd zullen terughoudend benaderd worden, en zullen getoetst worden conform het toetsingskader waterkwaliteit aan de voor de prioritair stoffen geldende normen.

Op grond van richtlijn 2006/11/EG geldt daarnaast een reductiebeleid voor de stoffen van lijst I en II, die in de inmiddels vervallen bijlagen bij deze richtlijn voorkwamen. De dochterrichtlijnen met daarin 18 stoffen blijven van kracht.

Stoffen daarvan die expliciet genoemd zijn in de KRW als prioritair (gevaarlijke) stof worden als zodanig behandeld. Omdat de KRW de lidstaten ertoe verplicht zijn ten minste het huidige beschermingsniveau van het milieu te handhaven, wordt in Nederland het reductiebeleid ongewijzigd voortgezet. Dit betekent dat voor alle stoffen genoemd in lijst I en II van richtlijn 2006/11/EG geldt, dat passende maatregelen moeten worden genomen ter vermindering of beëindiging van de verontreiniging door deze stoffen. Daarbij zijn alle 132 kandidaat lijst I stoffen aangewezen als zogenaamde 'zwarte lijststoffen'. Daarnaast mogen op grond van de Waterregeling voor de stoffen van lijst I waarvoor emissiegrenswaarden gelden alleen tijdelijke lozingsvergunningen worden verleend.

Beleid warmtelozingen

Het beleid voor warmtelozingen is verwoord in het rapport "Beoordelingssystematiek warmtelozingen" dat in 2005 is opgesteld. Dit rapport is een aangewezen BBT-document. Het beoordeelt thermische lozingen op basis van de emissie-immissieaanpak. Belangrijke uitgangspunten zijn minimalisatie van de ecologische gevolgen van de opwarming van het oppervlaktewater en van de inname van oppervlaktewater voor koeldoeleinden. In het rapport wordt geconcludeerd dat minimalisatie van het debiet grotere voordelen voor het

aquatische milieu lijkt op te leveren dan strikte limitering van de lozingstemperatuur.

Door minimalisatie van het debiet worden minder organismen ingezogen, wordt het gebruik van chemicaliën gereduceerd en wordt er minder energie verbruikt. In dit rapport zijn een aantal berekeningsmethodes aangedragen om de lozing van warmte te beoordelen. Binnen Rijkswaterstaat is afgesproken dat als eerste beoordeling van de koelwaterlozing de sneltoets gebruikt zal worden (bijlage 3 en 4 van het CIW-rapport). De sneltoets bestaat uit een mengzone- en een opwarmingstoets.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Mengzonoets

De mengzonoets vergelijkt, op basis van een worst-case benadering, de grootte van de warmtepluim met de grootte van het ontvangende oppervlaktewater.

Volgens deze toets mag de natte dwarsdoorsnede ($T > 25 \text{ °C}$) van de pluim niet meer zijn dan $\frac{1}{4}$ van de natte dwarsdoorsnede van het ontvangende oppervlaktewater. Indien de lozing lager scoort dan $\frac{1}{4}$ voldoet de lozing, zelfs onder de slechtste omstandigheden, aan het beoordelingskader uit het CIW-rapport. Als de lozing hoger scoort dan $\frac{1}{4}$ kan het zijn dat de lozing niet voldoet. De waterbeheerder kan in dat geval aanvullende eisen aan de lozing stellen.

Opwarming buiten de mengzone

De opwarmingstoets brengt de opwarming van het oppervlaktewater na volledige menging in kaart. Op termijn zal ook de opwarming door koelwaterlozingen stroomopwaarts worden meegenomen. Vooralsnog wordt de eerdere opwarming verwaarloosd omdat hier nog niet voldoende gegevens beschikbaar zijn.

Het oppervlaktewater mag per lozer niet meer dan 2 °C worden opgewarmd. Bij de opwarmingstoets wordt uitgegaan van een maximale temperatuur van 25 °C (water aangewezen voor schelpdieren), die 98% van de tijd niet mag worden overschreden. De achtergrondtemperatuur wordt per stroomgebied aangewezen. Indien de lozing hoger scoort dan 2 graden opwarming of als de opwarming van de achtergrondtemperatuur leidt tot een overschrijding van de maximale temperatuur (25 °C voor water aangewezen voor schelpdieren) voldoet de lozing niet. De waterbeheerder kan in dat geval aanvullende eisen aan de lozing stellen.

Beleid ten aanzien van stoffen en preparaten

Voor een goede uitvoering van het waterkwaliteitsbeleid is het noodzakelijk om inzicht te hebben in de mate waarin de in het oppervlaktewater te brengen grond- en hulpstoffen, tussen- en eindproducten een potentieel gevaar vormen voor het aquatisch milieu. In mei 2000 is hiervoor door de Commissie Integraal Waterbeheer (CIW) de Algemene Beoordelingsmethodiek voor stoffen en preparaten (hierna ABM) vastgesteld. De ABM hanteert de parameters en criteria uit de geldende Europese stoffen en preparaten regelgeving die worden geïmplementeerd in de Wet Milieugevaarlijke stoffen.

De ABM deelt voor alle bedrijfstakken op een transparante en eenduidige wijze de in het oppervlaktewater te brengen stoffen en preparaten (hierna stof te noemen) in op grond van de eigenschappen. Daarbij geeft de methodiek aan welke saneringsinspanning (emissiebeperkende maatregel) bij een bepaalde stof, gezien de eigenschappen, wenselijk is. Uit de ABM volgt een aanduiding van de waterbezwaarlijkheid en een suggestie voor de saneringsinspanning (BBT, of waterkwaliteitsaanpak). De ABM is een hulpmiddel bij het vaststellen van de gewenste saneringsinspanning en gaat niet in op het wel of niet gebruiken van een stof, of het beoordelen van de restlozing.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

De ABM is beschreven in het CIW-rapport "Het beoordelen van stoffen en preparaten voor de uitvoering van het emissiebeleid van water".

Beleid Risico's van onvoorziene lozingen

De waterkwaliteit van het oppervlaktewaterlichaam kan ernstig verstoord raken als gevolg van industriële onvoorziene lozingen. Ten einde onvoorziene lozingen te voorkomen dan wel te minimaliseren, heeft de CIW het rapport "Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen" opgesteld. Het rapport is in principe van toepassing op alle situaties die een risico voor het oppervlaktewaterlichaam kunnen vormen. Het beleidskader kan zodoende worden toegepast in het kader van de waterwet- en omgevingsvergunningverlening en trajecten in het kader van het Besluit risico's zware ongevallen (BRZO'99). Het BRZO is de wettelijke implementatie van de Europese Seveso II Richtlijn, die tot doel heeft de risico's van grote ongevallen met gevaarlijke stoffen in de industrie, voor zowel mens als milieu, zo klein mogelijk te maken.

In het kader van de Waterwet betekent dit dat analoog aan de aanpak van reguliere lozingen van afvalwater de emissie-aanpak ook geldt voor onvoorziene lozingen. Primair moet voldaan worden aan de 'stand der veiligheidstechniek'. Dit beperkt de kans en/of de omvang van de negatieve effecten van onvoorziene lozingen. Vervolgens zullen de resterende risico's in kaart gebracht moeten worden volgens de selectiemethodiek voor stoffen en activiteiten verwoord in bijlage 2 van het CIW-rapport. Deze selectie-methodiek is uitgebreid beschreven in het Riza-rapport 'Beschrijving van de methode voor de selectie van activiteiten binnen inrichtingen ten behoeve van het uitvoeren van studie naar de risico's van onvoorziene lozingen'. Bij dit selectiesysteem worden verschillende activiteiten en lozingssituaties onderscheiden en gekwantificeerd naar effecten op het oppervlaktewaterlichaam. Een overzicht hiervan is hieronder weergegeven:

Directe lozing/afstroming in het oppervlaktewaterlichaam:

1. toxische effecten;
2. sterfte van aquatische organismen als gevolg van zuurstofdepletie;
3. de vorming van drijfvlagen.

Directe lozing/afstroming op een zuiveringsinstallatie:

1. negatieve beïnvloeding van de werking van zuiveringsinstallaties;
2. overbelasting van de installatie.

De kansen en de effecten van onvoorziene lozingen worden ingeschat met behulp van het computerprogramma 'Proteus 3.2'
(website: http://www.helpdeskwater.nl/emissiebeheer/ict_hulpmiddelen/proteus/).

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Het PRTR-verslag

In februari 2006 is de EG-verordening PRTR (European Pollutant Release Transfer Register) in werking getreden. De verordening verplicht bepaalde bedrijven hun emissies naar water, lucht, bodem en afvaltransport te rapporteren aan de overheid. De overheid valideert deze rapportage en stelt ze beschikbaar aan het publiek. De gegevens van alle E-PRTR-plichtige bedrijven worden openbaar gemaakt op een internetsite. De EU heeft een Richtsnoerendocument opgesteld, waarin de verordening wordt toegelicht en een aantal (indicatieve) voorbeelden van uitwerkingen van verplichtingen uit de verordening zijn opgenomen.

In bijlage I van de EG-verordening PRTR staat omschreven welke bedrijven onder de werkingssfeer van de verordening vallen. Het gaat veelal om activiteiten die onder de IPPC-richtlijn vallen. Er zijn enkele afwijkingen en aanvullende categorieën ten opzichte van IPPC. Deze staan in het overzicht Vergelijking van IPPC- en E-PRTR-activiteiten.

Bedrijven hoeven alleen te rapporteren over emissies als deze boven de gestelde drempelwaarden uitkomen (zie bijlage 2 van de verordening). De E-PRTR-bedrijvenpopulatie in Nederland omvat waarschijnlijk 2.500 bedrijven, waar onder een groot aantal agrarische bedrijven. De inschatting is dat 1.200 van deze bedrijven daadwerkelijk moeten rapporteren. Het initiatief om te bepalen of in het kader van E-PRTR moet worden gerapporteerd, ligt bij de bedrijven. Bedrijven kunnen contact opnemen met hun bevoegde gezag voor meer informatie.

In Nederland is de E-PRTR geïmplementeerd door de Uitvoeringswet, het Uitvoeringsbesluit en de Uitvoeringsregeling "EG-verordening PRTR en PRTR-protocol". Zo is onder andere een nieuwe titel 'Titel 12.3. De EG-verordening PRTR en het PRTR-protocol' aan de Wet Milieubeheer toegevoegd. Juridisch gezien is nu sprake van twee afzonderlijke rapportageverplichtingen (Milieujaarsverslag en het PRTR-verslag). In de praktijk wordt gewerkt met één elektronische applicatie, het e-MJV.

5.1.2.2 Activiteitenbesluit

De inrichting is een zogenaamd type C inrichting. Op type C inrichtingen is het Activiteitenbesluit deels wel van toepassing. Dit betekent dat bepaalde voorschriften uit het Activiteitenbesluit en de bijbehorende Ministeriële regeling rechtstreeks van toepassing zijn.

Bij de beoordeling van de aanvraag is gebleken dat de lozing van het regeneraat en spoelwater van de ionenwisselaars niet wordt gereguleerd op grond van het Activiteitenbesluit en blijft dus vergunningplichtig .

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

De lozing van het effluent van de fysisch-chemische waterzuivering is een samengestelde lozing.

De vrijstelling van de vergunningplicht uit het Activiteitenbesluit geldt enkel en alleen voor te onderscheiden stromen, die direct op oppervlaktewater lozen. Dit betekent dat er op grond van het Activiteitenbesluit geen vrijstelling van de vergunningplicht bestaat voor alle genoemde deelstromen. Overige mogelijke handelingen die vergunningplichtig kunnen zijn in het kader van de Waterwet zijn niet aan de orde.

5.1.2.3 Toets aan Beste Beschikbare Technieken

Beste beschikbare technieken

Een hoog niveau van bescherming van het milieu moet worden gerealiseerd door aan deze vergunning voorschriften te verbinden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken.

Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken worden toegepast.

Bij de bepaling van de BBT voor de onderhavige lozingssituatie, zijn de in artikel 5.4 van het Besluit omgevingsrecht vermelde punten en de verplichtingen zoals die in de artikelen 5.5, 5.6 en 5.7 van het Besluit omgevingsrecht zijn verwoord speciaal in aanmerking genomen.

Daarbij is rekening gehouden met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel.

IPPC

De aangevraagde activiteiten worden genoemd in bijlage I van de IPPC-richtlijn. Derhalve betreft het een inrichting waartoe een IPPC-installatie behoort.

Europese informatiedocumenten

In de zogenoemde 'BAT reference documents', vertaald: BBT referentie documenten, (BREF's) zijn voor IPPC-installaties per bedrijfstak of per activiteit de Beste Beschikbare Technieken (BBT) weergegeven (in het Engels Best Available Techniques = BAT). De BREF's worden opgesteld voor elke industriële activiteit die genoemd wordt in Bijlage I van de IPPC Richtlijn. Daarnaast zijn er de zogenaamde horizontale BREF's, waarin de BBT voor een bepaalde activiteit zijn vastgesteld.

In bijlage 1 van de Regeling omgevingsrecht zijn documenten aangewezen die gebruikt moeten worden bij het bepalen van de Beste Beschikbare Technieken.

In artikel 9.2 van de regeling is bepaald dat voor de IPPC-installaties in ieder geval rekening moet worden gehouden met de in tabel 1 van de bijlage vastgestelde Europese informatiedocumenten over BBT (de eerder genoemde BREF's).

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Verder is in artikel 9.2 van de regeling bepaald dat bij de vergunningverlening tevens de in tabel 2 van de bijlage genoemde Nederlandse informatiedocumenten over BBT moeten worden toegepast. Dit zijn onder andere de zogenaamde bedrijfstakstudierapporten van de Commissie Integraal Waterbeheer (CIW) en het Landelijk Bestuurlijk Overleg Water (LBOW).

BBT-conclusies

Bij het bepalen van de Beste Beschikbare Technieken is rekening gehouden met de volgende van toepassing zijnde relevante BBT-conclusies, waarop de aanvraag van PPG:

- BREF document betreffende de BBT voor anorganische bulkchemie;
- BREF document betreffende de BBT voor de behandeling en het beheer van afvalwater en afgassen in de chemische sector;
- BREF Monitoring;
- CIW rapport inzake het beoordelen van warmtelozingen.

In de aanvraag is een uitgebreide IPPC toetsing opgenomen. Hierna volgt een verkorte samenvatting, waarin de beoordeling is opgenomen.

Proceswater

In de BREF 'Reference Document on Best Available Techniques in the Large Volume Inorganic Chemicals – Solids and Others Industry' wordt het productieproces van amorfe silica beschreven en aangemerkt als toetsing voor de Beste Beschikbare Techniek. De hoeveelheid water, die per ton te produceren silica gebruikt wordt, is lager dan de in het BREF genoemde waarden. Eveneens komt minder afvalwater vrij per ton geproduceerd silica en zijn de geloosde vrachten silica en sulfaat minder dan de in het BREF genoemde hoeveelheden volgens BBT. Daarmee kan gesteld worden dat PPG voldoet aan de Beste Beschikbare Techniek voor de productie van amorfe silica.

Het procesafvalwater en de overige afvalwaterstromen worden met behulp van een fysisch chemische zuivering behandeld middels coagulatie en flocculatie. Hierbij vlokken de verontreinigingen uit. De bezinking wordt nog bevorderd door de aanwezige lamellenseparator. Met deze behandeling voldoet PPG aan de Beste Beschikbare Technieken. De vrachten aan silica en sulfaat in het effluent voldoen aan de uitgangspunten van de BREF, zoals beschreven in paragraaf 6.1.2. Om de werking van de fysisch chemische zuivering volgens de stand der techniek te garanderen en ter bescherming van het oppervlaktewater zijn lozingseisen opgenomen.

In de BREF 'Reference Document on Best Available Techniques in Common Waste' wordt vermeld dat de schone afvalwaterstromen gescheiden moeten worden van de overige afvalwaterstromen. Bij PPG wordt dit gedaan door het niet verontreinigde hemelwater af te koppelen.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Tevens wordt genoemd dat afvalwaterstromen gescheiden moeten worden naar vervuiling. Het proceswater wordt bij PPG gezuiverd door toepassing van coagulatie en flocculatie, zoals genoemd in het BREF.

PPG verwijdert geen natriumsulfaat uit het afvalwater. Volgens het BREF anorganische Bulk chemie is dit praktisch niet realiseerbaar. Daarmee kan gesteld worden dat PPG voldoet aan ten minste de Best Beschikbare Techniek voor de behandeling van afvalwaterstromen. Bovendien vindt de lozing plaats op zeeewater. Natriumsulfaat komt van nature voor in zeeewater, zie verder onder 'immissietoets'.

Laboratorium water

Het afvalwater vanuit het laboratorium (m.n. fysisch lab) bestaat alleen uit afvalwater van huishoudelijke kwaliteit. Deze afvalwaterstroom wordt afgevoerd naar de zuivering van North Water. De afvalwaterstroom vanuit het Fieldlab (lab van de productie) is vergelijkbaar met die van het productieproces. Deze wordt daarom ook afgevoerd naar de interne afvalwaterbehandeling. Hiermee wordt voldaan aan tenminste de best beschikbare techniek.

Mogelijk verontreinigd hemelwater

In de BREF "Reference Document on Best Available Techniques in Common Waste Water and Waste Gas Treatment / Management Systems in the Chemical Sector" wordt vermeld dat de schone afvalwaterstromen gescheiden moeten worden van de overige afvalwaterstromen. Bij PPG wordt dit gedaan door het niet verontreinigde hemelwater af te koppelen. Het mogelijk verontreinigd afvalwater wordt afgevoerd naar de eigen waterzuivering.

Seal water

Het *seal water* van de pompen, dat ook kan worden beschouwd als schoon, wordt op het rioolstelsel wordt geloosd. Gezien het feit dat dit afvalwater diffuus vrijkomt en de hoeveelheid beperkt is kan de lozing worden aangemerkt als ten minste beste beschikbare techniek.

Regeneraat uit de voedingswatervoorziening van de stoomketels

In het regeneraat bevinden stoffen die van nature in oppervlaktewater voorkomen en niet schadelijk zijn voor het aquatisch milieu. Het betreft zout, calcium en magnesium. Het afvalwater wordt geloosd via de eigen waterzuivering. Hiermee wordt voldaan aan ten minste BBT. PPG heeft in de aanvraag aangegeven dat men deze relatief schone afvalwaterstroom gescheiden wil houden van het afvalwater dat wel gezuiverd moet worden. Dit water kan dan rechtstreeks en samen met het effluent van de zuivering worden geloosd op de leiding naar het Zeehavenkanaal.

Voordat aanpassingen worden verricht moet het ontwerp en de nieuwe riolering tekening ter goedkeuring worden ingediend.

Conclusie

Door het verlenen van deze vergunning wordt bereikt dat ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken worden toegepast.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

5.1.2.4 Immissietoets

Voor de lozing naar oppervlaktewater is de immissietoets uitgewerkt in het Handboek Immissietoets. Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat de beste beschikbare technieken (BBT) zijn toegepast om de emissie te reduceren. Daarnaast geldt voor nieuwe lozingen dat de immissietoets gebruikt moet worden om te beoordelen of de lozing niet onverenigbaar is met de doelstellingen en belangen zoals genoemd artikel 6.21 van de Waterwet. Bij bestaande lozingen kunnen aanvullende eisen bovenop BBT alleen op grond van de immissietoets worden voorgeschreven als de voor de relevante stoffen in het waterlichaam geldende doelstellingen (hetzij de doelstelling op jaargemiddeldebasis (JG-MKN), hetzij het MTR indien nog geen doelstelling op jaargemiddeldebasis is afgeleid) worden overschreden. Het beheerplan moet dan aanleiding geven de bestaande lozingen opnieuw te bezien.

De volgende lozingen worden in het kader van de immissie-toets beschouwd als nieuwe lozingen:

- de verhoogde vracht Sillica;
- de verhoogde vracht Natriumsulfaat;

Voor Sillica en Natriumsulfaat zijn geen waterkwaliteitsdoelstellingen vastgesteld. Om echter alsnog voldoende inzicht te krijgen op de invloed van de aangevraagde lozing is gekeken naar de achtergrondconcentratie van deze stoffen (sulfaat en onopgeloste bestanddelen).

De achtergrondconcentratie aan natriumsulfaat in het Zeehavenkanaal is ongeveer 3 gram per liter. De concentratie in het te lozen afvalwater bedraagt maximaal 30 gram per liter. De verdunningsfactor in het Zeehavenkanaal bedraagt ongeveer 120. Dit zou betekenen dat de concentratie aan sulfaat met ongeveer 0,2 gram per liter zal toenemen. Nadien zal verdere verdunning in het Eems-Dollardestuarium plaats vinden zodat gesteld kan worden dat de invloed van deze lozing beperkt is en geen invloed van betekenis heeft op de waterkwaliteit van het Zeehavenkanaal en de daarmee in open verbinding staande Eems-Dollard en de Waddenzee.

In het Eems-Dollardestuarium geldt een achtergrondconcentratie aan onopgeloste bestanddelen (OB) die varieert tussen 60 en 250 mg/l. De te lozen OB bestaan voornamelijk uit het product amorf silica. Dit is een inert materiaal, dat van nature

voorkomt in zeewater. De lozing van 100 mg/l OB zal gezien de achtergrondconcentratie niet leiden tot negatieve effecten. Gesteld kan worden dat de lozing van onopgeloste bestanddelen beperkt is en geen invloed van betekenis heeft op de waterkwaliteit van het Zeehavenkanaal en de daarmee in open verbinding staande Eems-Dollard en de Waddenzee.

Datum
12 juli 2016
Numer
RWS 2016/28554

Geconcludeerd wordt daarom dat de lozing van de bovengenoemde stoffen geen significante effecten heeft op het bereiken van de waterkwaliteitsdoelstelling. Ook leidt de lozing naar verwachting niet tot acuut toxische effecten voor waterorganismen en/of in het sediment levende organismen binnen de mengzone. Daarom worden er op grond van de immissietoets geen nadere eisen gesteld aan de onderhavige lozing.

Voor de bestaande lozing kan in dit verband worden vermeld dat de lozing als zodanig in het beheerplan niet genoemd is. Omdat het beheerplan geen aanleiding geeft om de lozing opnieuw te beoordelen kan de immissie-toets in dit besluit achterwege blijven. De lozing brengt de waterkwaliteitsdoelstellingen niet in gevaar.

5.1.2.5 Beoordeling warmtelozing

De met het proceswater in het oppervlaktewater te brengen maximale warmtelast bedraagt 3,2 MW_{th}. De gemiddelde temperatuur van het in het oppervlaktewater te brengen afvalwater bedraagt 25 °C.

De maximale warmtelast treedt op in de winterperiode als gevolg van de lage temperatuur van het ontvangende oppervlaktewater in de winterperiode. Bij de berekeningen van de maximale warmtelast is voor wat betreft de temperatuur van het ontvangende oppervlaktewater uitgegaan van 0 °C.

Bij de beoordeling van de warmte lozing is gebruik gemaakt van de nieuwe beoordelingssystematiek voor warmtelozingen.

Ten behoeve van de sneltoets van de te lozen warmtevracht binnen het beoordelingskader van de nieuwe beoordelingssystematiek zijn de mengzone en de opwarming berekend op basis van onderstaande uitgangspunten.

$Q_{\text{lozing}} = \text{lozingsdebiet [m}^3/\text{s]} = 0,03125 \text{ m}^3/\text{s}$ gemiddeld over een etmaal

$Q_{\text{afvoer zeehavenkanaal}} = 375 \text{ m}^3/\text{s}$ gemiddeld over een etmaal

$Q_{\text{afvoer waterlichaam}} = 352 \text{ m}^3/\text{s}$ gemiddeld over een etmaal

$T_{\text{lozing}} = \text{lozingstemperatuur [}^\circ\text{C]} = 25 \text{ }^\circ\text{C}$ gemiddeld over een etmaal

ER = het ernstig risiconiveau voor getijdhevans in zoute wateren = 25 °C.

$T_{\text{oppervlaktewater}} = 0 \text{ }^\circ\text{C}$ gemiddeld over een etmaal.

Mengzone

De mengzone is als criterium opgenomen om enerzijds het volume te beperken waar te hoge temperaturen (boven 25 °C) optreden voor organismen en

anderzijds om te voorkomen dat de warmtepluim een obstakel vormt voor organismen in het oppervlaktewater. Dit laatste betekent dat de warmtepluim passeerbaar moet zijn.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Als toetsingscriterium voor estuaria wordt daarbij gehanteerd dat maximaal 25% van de natte dwarsdoorsnede van het oppervlaktewater een temperatuur van 25 °C of hoger mag hebben. Om het percentage te berekenen wordt gebruik gemaakt van de volgende formule:

Mengzone:

$$Q_{\text{lozing}} / Q_{\text{afvoer zeehavenkanaal}} * (1 + (T_{\text{lozing}} - ER) / (ER - T_{\text{opp. water}})) \leq 25\%$$

Toepassing van de voornoemde uitgangspunten in deze formule leidt tot een mengzone van 0,0001 %.

Hieruit volgt dat de onderhavige lozing voldoet aan het mengzonecriterium.

Opwarming

Het stellen van eisen met betrekking tot de opwarming is bedoeld om te voorkomen dat door diverse opeenvolgende lozers het oppervlaktewater steeds verder opwarmt. Met opwarming wordt bedoeld de opwarming gemiddeld over het betreffende watersysteem. De cumulatieve opwarming ten gevolge van de aanwezige warmtelozingen mag niet meer bedragen dan 2 °C. Om de opwarming te berekenen wordt gebruik gemaakt van de volgende formule:

$$\text{Opwarming } \Delta T_0 = Q_{\text{loz}} / Q_{\text{afvoer waterlichaam}} * \Delta T_{\text{opp. water}}$$

Toepassing van de voornoemde uitgangspunten in de bovenstaande formule leidt tot een opwarming van 0,002 °C. Gezien deze geringe opwarming zal deze warmtelozing buiten de directe omgeving van het lozingspunt niet leiden tot een waarneembare verhoging van de temperatuur van het oppervlaktewater. Dit betekent dat deze warmtelozing geen bijdrage zal leveren aan gecumuleerde opwarming in het ontvangende wateroppervlaktelichaam dat kan optreden als gevolg van de naburige warmtelozingen en dat deze warmtelozing niet zal leiden tot overschrijding van de criteria voor opwarming.

5.1.2.6 Lozen van gevaarlijke stoffen

In het effluent van de fysisch-chemische zuivering zijn geringe hoeveelheden lood aangetroffen. Deze gevaarlijke stof komt als nevenverontreiniging van de toegepaste grond en hulpstoffen in het afvalwater terecht. Verder is het drinkwatergebruik een bron voor de aanwezigheid van lood in het afvalwater.

De toegepaste technieken verwijdering van de gevaarlijke stoffen voldoen aan BBT zoals beschreven in de BREF's en Nederlandse informatiedocumenten 'BBT-documenten water'. Niet is gebleken dat er naast de technieken die in de BREF's zijn omschreven andere technieken zijn die voor de onderhavige situatie als BBT dienen te worden aangemerkt.

Het betreft hier lage concentraties van gevaarlijke stoffen. Technieken waarmee tegen hogere kosten een waarneembare grotere reductie van het risico op lozing van gevaarlijke stoffen wordt verkregen zijn naast de reeds toegepaste technieken praktisch niet toepasbaar. Op basis van de immisietoets is het, gezien de bijdrage van genoemde gevaarlijke stoffen aan het achtergrondniveau, niet nodig ter bescherming van het milieu een strengere grenswaarde te stellen.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

5.1.2.7 Toetsing gebruik hulpstoffen aan het beleid

In de aanvraag zijn de resultaten van de ABM-toets beschreven. Hieruit blijkt dat de maatregelen ter beperking van de lozing van de aangevraagde stoffen voldoen aan de gewenste saneringsinspanning. Het gebruik van de bovengenoemde stoffen in de aangegeven hoeveelheden wordt daarom vergund.

5.1.2.8 Beoordeling risico's onvoorziene lozingen

Ten behoeve van de bedrijfsvoering heeft PPG diverse stoffen in gebruik. Van belang zijn de milieugevaarlijke stoffen die in substantiële hoeveelheden aanwezig kunnen zijn.

Het gaat daarbij met name om de opslag van:

- 200 m³ Zwavelzuur (98%)
- 75 m³ Natronloog (25%)
- 35 m³ grondstof 1
- 40 m³ grondstof 3
- 40 m³ grondstof 4

PPG heeft op basis van het Beleid ten aanzien van de risico's voor onvoorziene lozingen een milieurisicoanalyse (MRA) opgesteld om de risico's van onvoorziene lozingen in kaart te brengen. De risico's voor het oppervlaktewater zijn met behulp van het model Proteus 3.2 gemodelleerd.

De keuze van risicovolle activiteiten is correct uitgevoerd voor de geselecteerde stoffen. De getroffen maatregelen voldoen aan de stand der veiligheidstechniek (CIW). De Proteus studie laat zien dat er géén verhoogde risico's zijn op basis van het door Rijkswaterstaat gehanteerde referentiekader. Hiermee wordt voldaan aan de stand van de veiligheidstechniek voor onvoorziene lozingen.

5.1.3 Overwegingen t.a.v. de maatschappelijke functievervulling door watersystemen

Beleid voor de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen
Het Nationaal Waterplan kent aan de Rijkswateren verschillende gebruiksfuncties toe die specifieke eisen stellen aan het beheer of gebruik van het betreffende rijkswater. De functies zijn nader uitgewerkt in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren (BPRW). Voor het Eems-Dollard gelden de volgende functies:

- Natuur
- Zwemwater
- Koelwater

- Energie
- Scheepvaart
- Watersport en oeverrecreatie
- Beroeps- en sportvisserij
- Oppervlaktedelfstoffen
- Archeologie, cultuurhistorie en landschap

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Uitgangspunt van het BPRW is dat in beginsel aan de eisen van de gebruiksfuncties wordt voldaan wanneer de basisfuncties veiligheid, voldoende water en schoon & gezond water op orde zijn. Voor de functies drinkwater, natuur, schelpdierwater en zwemwater gelden echter aanvullend op de basiskwaliteit wettelijke eisen voor de waterkwaliteit en/of het gebruik van de betreffende gebieden die voortvloeien uit Europese verplichtingen.

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag is beoordeeld of brengen van stoffen in het oppervlaktewaterlichaam door PPG vanuit waterkwantiteitsoogpunt de toegekende functies nadelig beïnvloed. Daarbij is vastgesteld dat de te verlenen vergunning niet conflicteert met deze belangen.

5.2. Beoordeling voor wat betreft het brengen van water in een oppervlaktewaterlichaam

De hoofdlijnen van het nationale beleid voor het waterkwantiteitsbeheer zijn neergelegd in het Nationaal Waterplan, planperiode 2009-2015. Een verdere uitwerking en concretisering van dit beleid is gegeven in het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW-actueel) en in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2009-2015. Afspraken over het omgaan met wateroverlast en watertekort liggen vast in peilbesluiten, waterakkoorden en de landelijke verdringingsreeks. Het peilbesluit vormt het normatieve kwantitatieve kader voor de waterbeheerder onder gewone omstandigheden.

Het beleid is gericht op een systeem met voldoende water voor alle aan het watersysteem toegekende functies gedurende het hele jaar. Inzet van het waterkwantiteitsbeheer is om deze gewenste situatie onder alle omstandigheden zoveel als mogelijk in stand te houden om wateroverlast, watertekort, droogte en verzilting te voorkomen. Daarnaast is het Nationaal Waterplan erop gericht om schade aan waterorganismen als gevolg van inbrengen in en onttrekken van water aan een oppervlaktewaterlichaam zo veel mogelijk te voorkomen.

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag is beoordeeld of brengen van water in het oppervlaktewaterlichaam door PPG vanuit waterkwantiteitsoogpunt de toegekende functies nadelig beïnvloed. Daarbij is vastgesteld dat de te verlenen vergunning niet conflicteert met deze belangen.

5.3 Toelichting voorschriften

Onopgeloste bestanddelen

De lozingseis voor onopgeloste bestanddelen is gesteld op 100 mg/l als rekenkundig gemiddelde van 10 opeenvolgende meetwaarden. De lozingseis is gesteld om te borgen dat wordt voldaan aan de Beste Beschikbare Technieken. Deze parameter dient daarbij als gidsparameter.

Deze lozingseis is een empirisch lozingseis, dat wil zeggen dat deze is gebaseerd op een historische reeks van meetcijfers. In het algemeen geldt dat elke overschrijding van een empirisch bepaalde lozingseis een overtreding inhoudt. De meetonzekerheid speelt hierbij geen rol. Deze is al verdisconteerd in de lozingseis. De historische meetreeks wordt namelijk als basis gebruikt bij het afleiden van de eis.

Warmte

Voor warmte als voorschrift is een warmtelast vastgesteld. De hoogte van de warmtelast is gebaseerd op geloosd debiet en lozingstemperatuur. De formule voor de berekening van de warmtelast is gegeven in bijlage 4.

pH

Voor pH is een lozingseis gesteld ter bescherming van de zuiveringstechnische werken en van de waterkwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater.

Sulfaat

Sulfaat is een in zeewater natuurlijk voorkomende stof. De onderhavige lozing leidt niet tot een significante verhoging van de achtergrondconcentratie. Conform BREF, is er voor natriumsulfaat voor afvalwaterzuivering. Derhalve worden er voor sulfaat geen lozingseisen opgenomen. Wel wordt PPG verplicht via een steekmonster de sulfaatconcentratie te controleren/te bewaken.

Metten, bemonsteren en rapporteren

Het effluent van de afvalwaterzuivering dient bemonsterd te worden. De frequentie voor het bemonsteren en het analyseren van dit effluent is dagelijks voor de gids- en stuurparameters onopgeloste bestanddelen en pH. Deze verplichting is opgelegd om de goede werking van de waterzuivering te kunnen toetsen en daarmee te borgen dat aan de Beste Beschikbare Technieken wordt voldaan. Voor de afvalwaterstroom geldt tevens dat het debiet en de lozingstemperatuur dagelijks moeten worden bepaald ter bepaling van de warmtelast. Voor de warmtelast en het sulfaatgehalte, die niet als stuurparameter kunnen dienen, is een maandelijkse bepaling minimaal vereist, om o.a. de goede werking van de aangevraagde productie te bewaken.

Om inzicht te hebben op de daadwerkelijke lozingssituatie en de continue verbetering van de milieuprestaties van het bedrijf, dienen per jaar de

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

concentraties aan pH, onopgeloste bestanddelen en sulfaat alsmede het debiet, de geleverde productie en de geloosde warmtevracht gerapporteerd te worden. Gezien de vele soorten hulpstoffen die inherent zijn aan het zuiveringsproces is tevens de verplichting opgenomen om te rapporteren over de gebruikte hoeveelheden van alle hulpstoffen die in het te lozen afvalwater kunnen geraken.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

PPG gebruikt nog een betrekkelijk oude analysemethode voor onopgeloste bestanddelen, namelijk de NEN 6621 (1988). De methode wordt waar mogelijk vervangen door NEN-EN 872 (2005). De ontvanger van het afvalwater afkomstig van de Agilon-productie (North Water) heeft ook een vergunning die is gebaseerd op de nieuwe NEN-methode. De nieuwe analysemethode kan andere resultaten opleveren dan NEN 6621. Omdat de bestaande zuivering van PPG in deze vergunning als referentie voor de aanwezigheid van BBT wordt gebruikt, is de norm voor onopgeloste bestanddelen nog gekoppeld aan deze oude norm. Om de oude norm te vervangen door de nieuwe norm is het van belang om de methoden te vergelijken. Daarom is in deze vergunning een verplichting opgenomen beide analysemethoden gedurende vier maanden naast elkaar toe te passen. Na dit jaar kan er worden overgestapt op de nieuwe methode en kan de bijbehorende norm worden vastgesteld middels een ambtshalve besluit dat vatbaar is voor bezwaar en/of beroep dan wel op aanvraag.

6 Procedure

De Waterwet bepaalt dat op de voorbereiding van een beschikking tot het verlenen van een vergunning voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam als bedoeld in artikel 6.24 Wtw de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Awb en afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer van toepassing zijn. In het Waterbesluit zijn hierop uitzonderingen gemaakt. Een dergelijke uitzondering is in dit geval niet van toepassing, zodat de reguliere uniforme openbare voorbereidingsprocedure dient te worden gevolgd.

Het bedrijf heeft, in combinatie met de aanvraag bij Rijkswaterstaat Noord-Nederland voor het lozen van afvalwater ingevolge de Waterwet, een aanvraag ingediend bij de provincie Groningen ingevolge de Wabo. De artikelen 6.27 tot en met 6.29 van de Wtw zien op de gecoördineerde indiening en voorbereiding van besluitvorming omtrent aanvragen voor een watervergunning en een Wabovergunning zoals voorgeschreven in hoofdstuk 14 van de Wet milieubeheer. De vergunningprocedure wordt gecoördineerd door de provincie Groningen.

Beide bevoegde gezagen zijn conform het gestelde in de artikelen 6.27, lid 4, Wtw en artikel 3.19 Wabo in de gelegenheid gesteld om advies uit te brengen over de inhoudelijke samenhang tussen de Wabo en de Waterwet-aanvragen en over de ontwerpbeschikkingen.

Verzoek om geheimhouding

De aanvrager heeft in een aanvulling op de aanvraag uit concurrentieoverwegingen verzocht om geheimhouding van bedrijfsgeheimen bij

de openbaarmaking van stukken. Het betreft productbladen van de hulpstoffen die ten behoeve van de Agilon productie worden gebruikt en een procesflow van de Agilon productie. Tevens heeft de aanvrager ten behoeve van de openbaarmaking een tweede vertrouwelijke tekst ingediend van de IPPC toets. De vertrouwelijke stukken zijn geregistreerd onder nummer RWS-2016/28593. Met dit verzoek om geheimhouding kan worden ingestemd, omdat de openbare versie van de aanvraag voldoende gegevens bevat voor een beoordeling van de aanvraag.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Mogelijkheid van het naar voren brengen van zienswijzen

De aanvraag met bijbehorende stukken en de ontwerpvergunning hebben van 30 mei 2016 tot en met 11 juli 2016 ter inzage gelegen voor het naar voren brengen van zienswijzen. Naar aanleiding van de ontwerpvergunning zijn geen zienswijzen naar voren gebracht. Hierdoor wordt de vergunning ongewijzigd vastgesteld ten opzichte van het ontwerp.

7 Conclusie

De in de vergunning opgenomen voorschriften waarborgen dat de doelstellingen van het waterbeheer voldoende worden beschermd. Op grond van de overwegingen bestaan er daarom geen bezwaren tegen het verlenen van de gevraagde vergunning.

8. Ondertekening

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU,

namens deze,
het hoofd van de afdeling Vergunningverlening,

9. Mededelingen

Meer informatie

Voor meer informatie over dit besluit kunt u terecht bij de contactpersoon. De contactgegevens staan in de begeleidende brief/e-mail bij dit besluit. De contactpersoon kan uw vragen beantwoorden en het besluit met u doornemen.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Om te bepalen of u meer informatie wilt, kunnen de volgende vragen en aandachtspunten u helpen:

- Is de inhoud van het besluit duidelijk en is helder wat het concreet voor u betekent?
- Kunt u beoordelen of het besluit inhoudelijk juist is of niet? Of heeft u behoefte aan een toelichting?
- Kloppen de gegevens over u in het besluit en heeft u alle gegevens verstrekt?

Ook wanneer u andere vragen heeft over het besluit of de procedure, of wanneer u zich op een of andere manier heeft gestoord aan de wijze waarop bij de besluitvorming met u of uw belangen is omgegaan, kunt u contact opnemen.

Bent u het niet eens met dit besluit?

Als u het niet eens bent met dit besluit kunt u op grond van de Algemene wet bestuursrecht beroep indienen bij de bestuursrechter. Met deze procedure legt u de zaak aan de rechter voor om te bepalen of Rijkswaterstaat het juiste besluit heeft genomen. U moet hiervoor wel belanghebbende bij het besluit zijn.

De volgende vragen en aandachtspunten kunnen u helpen bij het opstellen van een beroepschrift:

- Wat zijn de redenen dat u het met het besluit niet eens bent?
- Welk doel wilt u met uw beroep bereiken?
- Is het u voldoende duidelijk wat een beroepsprocedure inhoudt en weet u of u met deze procedure uw doel kunt bereiken?
- Kunt u uw doel op een andere, wellicht eenvoudigere wijze bereiken?

Hoe dient u beroep in?

Om in beroep te gaan bij de bestuursrechter moet u binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is bekendgemaakt, een beroepschrift indienen. U kunt uw beroepschrift sturen naar de rechtbank in het gebied waar u woont. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een beroepschrift indient dan kunt u het beroepschrift sturen naar de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven.

In het beroepschrift moet in ieder geval het volgende staan:

- uw naam en adres;
- een duidelijke omschrijving van het besluit waartegen u beroep instelt (bijvoorbeeld door de datum en het kenmerk van het besluit te vermelden) en zo mogelijk een kopie van het besluit;
- de reden waarom u beroep instelt;
- de datum en uw handtekening.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Voor de behandeling van een beroepschrift wordt een bedrag aan griffierecht in rekening gebracht.

Een afschrift van deze vergunning is verzonden aan:

1. Het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Delfzijl, Postbus 20000, 9930 PA DELFZIJL (via de provincie Groningen verstuurd);
2. Het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Groningen, Postbus 610, 9700 AP GRONINGEN;
3. De Omgevingsdienst Groningen, (per e-mail), Postbus 97, 9640 AB VEENDAM;
4. Het dagelijks bestuur van het waterschap Hunze en Aa's, Postbus 195, 9640 AD VEENDAM (via de provincie Groningen verstuurd);
5. Groningen Seaports, Postbus 20004, 9930 PA DELFZIJL (via de provincie Groningen verstuurd);
6. De Waddenvereniging (per e-mail), gerbens@waddenvereniging.nl/
info@waddenvereniging.nl;
7. De Natuur en Milieufederatie Groningen (per e-mail), info@nmfgroningen.nl;
8. Het Bureau Verontreinigingsheffing Rijkswateren (per e-mail), cdr-bvr@rws.nl.

Bijlage 1, Begripsbepalingen

In deze vergunning wordt verstaan onder:

1. 'Aanvraag': De aan deze vergunning ten grondslag liggende aanvraag;
2. 'Afwalwater': water waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen;
3. 'ABM': algemene beoordelingsmethodiek;
4. 'BAT': best available techniques, Engelse term voor BBT;
5. 'BBT': beste beschikbare technieken: die technieken, waarmee een zo groot mogelijke reductie van de verontreiniging wordt verkregen en die in de praktijk toepassing heeft gevonden (procesgeïntegreerd en 'end of pipe');
6. 'Beheerplan': Beheer- en ontwikkelplan voor de Rijkswateren. Het BPRW is opgesteld binnen de kaders van Europese richtlijnen, nationale wetgeving en nationaal beleid. Meer informatie over het BPRW is te vinden op de website van Rijkswaterstaat;
7. 'Bevoegd gezag': de minister van Infrastructuur en Milieu en de functionarissen die gemandateerd en gemachtigd zijn de bevoegdheden onder haar verantwoordelijkheid uit te oefenen (p.a. Rijkswaterstaat Noord-Nederland Postbus 2232, 3500 GE Utrecht);
8. 'BOR': besluit omgevingsrecht;
9. BPRW: het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren 'BREF': BBT referentie document;
10. 'BRZO': besluit risico's zware ongevallen;
11. 'Concentratie': het gehalte van een (som-)parameter, uitgedrukt in mg/l of µg/l;
12. 'Directeur-generaal': de directeur-generaal van de Rijkswaterstaat (adres: Koningskade 4; postadres: Postbus 20906, 2500 EX DEN HAAG);
13. 'Effluent': afvalwater afkomstig uit een installatie waarin dit afvalwater een zuiveringstechnische behandeling heeft ondergaan;
14. 'Empirische lozingseis': lozingseis die is bepaald op basis van een historische meetreeks van de concentraties stoffen in de lozing. In het algemeen geldt dat elke overschrijding van een empirisch bepaalde lozingseis een overtreding inhoudt. De meetonzekerheid speelt geen rol meer. Deze is al verdisconteerd in de lozingseis door een historische meetreeks als basis te gebruiken bij het afleiden van de eis;
15. 'Hoofdingenieur-directeur': de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Noord-Nederland en de functionarissen die gemandateerd en gemachtigd zijn de bevoegdheden onder zijn verantwoordelijkheid uit te oefenen (p.a. Rijkswaterstaat Noord-Nederland Postbus 2232, 3500 GE Utrecht);
16. 'Immissietoets': toets, waarbij de aanvaardbaarheid van het te lozen afvalwater, na een positieve beoordeling met betrekking tot de emissietoets, op het oppervlaktewaterlichaam wordt beoordeeld;
17. 'IPPC-installatie': Installatie voor industriële activiteiten als bedoeld in bijlage 1 van richtlijn nr. 2010/75/EU van het Europees parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies;
18. 'ISO': international organization for standardization;

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

19. Kaderrichtlijn Water (KRW): richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid;
20. 'Lozingspunt': een punt van waaruit afvalwater in het oppervlaktewaterlichaam wordt geloosd/gebracht;
21. 'MER': milieueffectrapport;
22. 'MOR': Ministeriele regeling omgevingsrecht;
23. 'MRA': milieurisicoanalyse met betrekking tot het oppervlaktewater waarop een lozing, direct of indirect, plaats kan vinden;
24. 'MW_{th}': Megawatt thermisch;
25. 'OB': onopgeloste bestanddelen;
26. 'Ongewoon voorval': een voorval waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan;
27. 'Rapportagegrens': de onder normale omstandigheden door de Rijkswaterstaatlaboratoria gegarandeerde grens waarboven analyseresultaten gerapporteerd kunnen worden;
28. 'RWS': Rijkswaterstaat;
29. 'RWS NN': RWS Noord-Nederland;
30. 'Steekmonster': een op enig moment genomen monster van het afvalwater;
31. 'Vergunninghouder': diegene die krachtens deze vergunning handelingen verricht;
32. 'Waterbeheerder': de minister van Infrastructuur en Milieu, per adres de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Noord-Nederland (adressering: Postbus 2232 3500 GE Utrecht);
33. 'Zwarte lijststoffen': die stoffen, die behoren tot de in kandidaat lijst I genoemde groepen en families van stoffen van EG richtlijn 76/464/EEG en waarvoor in internationaal en nationaal kader emissiegrenswaarden zijn vastgesteld.

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Bijlage 2, Analysevoorschriften

De in deze vergunning genoemde stoffen en/of parameters dienen te worden bepaald volgens de voorschriften, vermeld in de 'methoden voor de analyse voor afvalwater' van het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI):

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

De monsternamen ten behoeve van de emissiemetingen ter controle van de naleving van de emissie-eisen voor het lozen wordt uitgevoerd volgens NEN-6600-1:2009 en de conservering van het monster wordt uitgevoerd volgens NEN-EN-ISO 5667-3:2012.

stof/parameter:	NEN-nummer:	Rapportage grens
sulfaat	NEN-EN-ISO 10304-1:2009	1 mg/l
pH	NEN-EN 10523:2012	-
onopgeloste bestanddelen	NEN 6621:1988/ C1:1992 nl NEN-EN 10523:2012	10 mg/l
onopgeloste bestanddelen*	NEN-EN 872:20051	5 mg/l

* Tot vier maanden na het van kracht worden van deze vergunning moet de analyse worden bepaald conform deze analysemethode.

Bovengenoemde analysemethoden mogen vervangen worden door vergelijkbare methoden. De vergelijkbaarheid moet conform NEN 7778:2003 worden aangetoond.

Een wijziging van het gebruik van een analysemethode door een vergelijkbare methode moet ten minste 4 weken van tevoren gemeld worden aan het bevoegd gezag.

Bijlage 3, Formule warmtelast

Voor de bepaling van de warmtevracht dient de volgende formule te worden gehanteerd:

$$W = (Q_{loz} * C_p * \Delta T)$$

met daarin:

W = warmtevracht, gemiddeld over een maand in MW = MJ/s;

Q_{loz} = lozingsdebiet, gemiddeld over een maand in m³/s;

C_p = specifieke warmtecapaciteit van water (4,187 MJ/m³·°K);

ΔT = het verschil tussen de gemiddelde temperatuur over een maand van het geloosde afvalwater (°K), en de jaargemiddelde temperatuur van het ontvangende oppervlaktewater (284°K).

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554

Bijlage 4, Situatietekening

Datum
12 juli 2016
Nummer
RWS 2016/28554